

**Chương 423: Lăng Mộ Lich (4) - Luna Artorius
& Reinhardt**
(Số từ: 2346)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

13:19 PM 14/05/2023

*Kang!

Thanh kiếm Trắng lưỡi liềm của Luna va chạm với thanh kiếm ma thuật màu xanh do Eleris triệu hồi.

“...!”

Tuy nhiên, thanh kiếm thấm đẫm ánh trắng đã phá vỡ thanh kiếm ma thuật của Eleris khi tiếp xúc.

Thật khó để chấp nhận sự thật rằng Eleris là một Archdemon Cổ đại, nhưng những gì tôi thấy là Eleris không chỉ thành thạo Ma pháp mà còn có những kỹ năng cận chiến vượt trội.

*Kang! Kang! Screech!

Eleris triệu hồi một thanh kiếm làm bằng ma thuật và giao chiến với mẹ của Ellen.

Thật đáng ngạc nhiên khi Eleris có kỹ năng cận chiến, nhưng mẹ của Ellen, Luna Artorius, lại áp đảo cô.

Đó không phải là tất cả.

Mặt trắng to ra bất thường không phải là ảo ảnh hay bất cứ thứ gì khác.

Nó có phải là Ma thuật ngay từ đầu không?

Và Lưỡi kiếm Trắng lưỡi liềm, dường như được rút ra từ mặt trăng khổng lồ, phát ra ánh trắng mờ nhạt và lạnh lẽo.

Hơn hết, hành tung của mẹ Ellen, Luna Artorius, thật kỳ lạ.

Thật khó để tìm ra một cách để mô tả nó.

Luna Artorius có hình dạng con người, nhưng cô ấy không di chuyển như con người.

“.....”

Cô ấy không chạy, lao tới hay thực hiện các động tác đấu kiếm điển hình như đánh xuống. Có vẻ như hành động của cô ấy cũng không được hỗ trợ bởi sức mạnh to lớn.

Tuy nhiên, Eleris không thể đáp lại từng chuyển động chậm chạp của cô ấy.

Nếu anh ta tấn công, mẹ của Ellen sẽ bị thương.

Nhưng những lo lắng như vậy là không cần thiết.

Tôi biết rõ hơn ai hết rằng can thiệp vào tình huống đó chẳng khác nào tự sát.

*Kang! Screech!

Khi thanh kiếm ma thuật do Eleris triệu hồi vỡ tan khi tiếp xúc với thanh kiếm ánh trắng, Eleris phải tiếp tục triệu hồi những thanh kiếm ma thuật.

Eleris cố gắng chịu đựng những cú đánh có vẻ chậm chạp.

*Bùm! Kang! Kang!

Sau hàng chục lần trao đổi, Eleris chỉ có thể rút lui. Thực tế là kỹ năng cận chiến của Eleris thật đáng kinh ngạc, và việc Luna Artorius vượt qua họ một cách dễ dàng, là một cảnh tượng không thể tin được đối với tôi.

Luna Artorius tấn công với một cảm giác dường như vượt quá nhận thức, chậm mà nhanh.

Trong khi hầu như không chịu nổi, Eleris giữ khoảng cách và nói.

"Ta không biết ngươi là ai, nhưng... chúng ta không cần phải chiến đấu."

Eleris cũng không thể không nhận ra rằng Luna Artorius là mẹ của Ellen.

Tuy nhiên, Luna chậm rãi lắc đầu.

"Quý dữ. Không có ai trên thế giới này muốn chiến đấu."

"Chiến Tranh Nhân Ma lần trước không bắt nguồn từ ham muốn của quý và con người mà từ nỗi sợ hãi lẫn nhau của họ."

"Tất cả các cuộc chiến xảy ra theo cách như vậy."

Luna Artorius, tay cầm Thanh Nguyệt Kiếm, chậm rãi đi về phía Eleris.

"Các ngươi muốn thế nào cũng được, không liên quan đến ta. Ma Vương tiền nhiệm muốn hay cố gắng làm gì không quan trọng."

“Ta không biết Ma vương Valier trước đó là thiện hay ác, và ta vẫn không biết. Hơn nữa, ta không tò mò về điều đó.”

"Tuy nhiên, sự tồn tại của Ma vương đã gây ra một cuộc đại chiến trên thế giới, và cuộc chiến đó đã dẫn đến cái chết của con trai ta."

"Ngay cả bây giờ, ta không biết liệu tất cả các người là tốt hay xấu. Người có thể tốt và con người có thể xấu xa. Hoặc, mọi người đều có thể tốt hoặc mọi người đều có thể xấu xa. Ngay cả hành động của con trai ta, kẻ đã giết Ma Vương, cuối cùng có thể trở thành ác ma. Nhưng tất cả những điều này đều không quan trọng."

"Điều quan trọng là không phải ham muốn hay lòng tham gây ra trận chiến, mà là sự sợ hãi."

"Nỗi sợ hãi lẫn nhau giữa Darkland và con người đã sinh ra Chiến Tranh Nhân Ma, đã cướp đi con trai ta."

"Sợ Ma Vương hiện tại sẽ sinh ra một trận chiến khác, và lần này, nó thậm chí có thể sẽ lấy đi con gái của ta."

“Ta không biết tất cả các người muốn gì, và ta không biết tất cả các người đang cố gắng tích lũy và đạt được những gì thông qua những sự kiện này. Nhưng ngay cả khi ta biết, điều đó cũng không tạo ra sự khác biệt.”

"Tất cả các người đã là hiện thân và biểu tượng của sự sợ hãi. Chừng nào người còn tồn tại, các người sẽ mang đến những trận chiến thông qua sự tồn tại của mình, và con gái ta sẽ bị cuốn vào những trận chiến đó."

"Giống như tất cả những người khác, cuộc chiến của ta cũng bắt nguồn từ sự sợ hãi."

"Ta sợ rằng người sẽ mang con gái ta đi."

"Vì vậy, ta đang cố gắng giết tất cả các người, không phải vì một số lý do nhỏ nhặt như thiện và ác hay tính hợp pháp của sự tồn tại, mà vì con gái ta rất quý giá đối với ta."

"Đó là một hành động bắt nguồn từ nỗi sợ hãi đơn giản, vượt lên trên thiện và ác."

"Là mẹ."

"Ta muốn bảo vệ đứa con gái còn lại của mình."

Dù tôi có phải là bạn của Ellen hay không, hay bất cứ điều gì tôi thực sự muốn, tất cả những điều đó đều không quan trọng.

Mẹ của Ellen tin rằng bản thân sự tồn tại của tôi đã là mầm mống của chiến tranh và muốn giết tôi. Cả sự thuyết phục lẫn sự chân thành của tôi đều không hiệu quả.

—Luna Artorius, tắm trong ánh trăng, nói.

"Vậy nên, chết đi."

*Shwick!

Trong nháy mắt, cô ấy đã vượt qua không gian và đến chỗ Eleris.

Chuyển động của cô ấy chậm, nhưng Eleris không có cơ hội để phản ứng với tốc độ dường như vượt qua cả không gian.

*Cạch!

"Ugh!"

Eleris, người bị thanh kiếm trắng lưỡi liềm đâm vào ngực, bị hất văng ra sau và lăn vài vòng trên mặt đất.

"Ư...Ư..."

Có vẻ như cô ấy bằng cách nào đó đã tránh được một vết thương chí mạng, có lẽ bằng cách mở rộng một lá chắn, nhưng Eleris vẫn tiếp tục thở hổn hển trong khi ôm lấy ngực.

"Khụ! Khụ!"

Che miệng, Eleris ho ra máu.

Mặc dù cô ấy không bị thanh kiếm đâm xuyên qua, nhưng chỉ riêng cú va chạm thôi đã có vẻ như đã làm cơ thể cô ấy bị tổn hại.

Một lần nữa, Luna Artorius tiến lên một bước.

Nếu cô ấy vượt qua không gian một lần nữa.

Eleris sẽ chết.

Tôi có thể làm được không?

Tôi có thể ngăn cô ấy lại không?

Khi vô số suy nghĩ rối rắm và xoắn lại trong đầu, hành động của tôi nhanh hơn suy nghĩ của tôi.

*Cạch!

Trong khoảnh khắc tiếp theo, tôi đã triệu hồi Alsbringer và tấn công Luna Artorius trước khi cô ấy tiến thêm một bước.

Tôi là người bị bật trở lại do lực giật cực lớn, nhưng cô ấy nhú mày khi nhìn thấy thanh kiếm trên tay tôi.

“...Alsbringer?”

Lần đầu tiên, một biểu hiện xuất hiện trên khuôn mặt cô.

Luna Artorius không biết tôi. Tuy nhiên, cô ấy hẳn đã nghe câu chuyện của tôi từ Ellen.

Chắc hẳn Ellen đã nói với mẹ cô ấy tôi là người như thế nào.

Cô ấy hẳn cũng đã nghe câu chuyện rằng tôi là chủ nhân của Tiamata.

Và, cô ấy hẳn đã biết rằng tôi được cả thế giới biết đến với tư cách là chủ nhân của Alsbringer.

Biểu cảm trên khuôn mặt của Luna Artorius đánh lại khi cô ấy ghép những suy nghĩ phức tạp lại với nhau.

"Có thể nào... Cậu là Reinhardt...?"

Rõ ràng là không thể chịu đựng được Nguyệt Kiêm nếu không có Thánh tích, nên tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc tiết lộ nó.

Thật không tốt cho cô ấy khi biết tôi là Reinhardt.

"Nguoqi đã chơi đùa với con gái của ta tất cả sao?"

Tất nhiên, không có cách nào phản ứng này sẽ không xảy ra.

Người phụ nữ này giờ vẫn di chuyển chậm chạp, lờm tôi với đôi mắt sáng ngời và di chuyển rất nhanh.

*Shwick!

"!"

*Screech!

"U'...!"

Trong một cuộc tấn công duy nhất.

Tôi chỉ có thể chịu đựng với cái giá là cổ tay bị gãy, và Alsbringer trượt khỏi tay tôi.

"Người có thấy điều đó buồn cười không, Archdemon?"

Có sát khí trong mắt Luna Artorius.

Cô ấy không thể không nghĩ rằng tôi đã đùa giỡn với trái tim của Ellen.

Nếu cô ấy phát hiện ra rằng Reinhardt, người mà Ellen đã nói đến, thực sự là Ma vương, thì suy nghĩ của cô ấy chỉ có thể kết luận như vậy.

Đó là lý do tại sao Luna Artorius, người đã cố gắng giết tôi một cách vô cảm, giờ đang cảm thấy tức giận.

Alsbringer đã vượt khỏi tay tôi, và lồng ngực tôi mở toang. Cho dù cô ấy đâm tôi bằng kiếm hay vịn cổ tôi, tôi sẽ chết trong khoảnh khắc tiếp theo.

Tôi sẽ chết, và Eleris cũng vậy.

Tại chính nơi tôi đến để bắt Cantus Magna, liệu tôi có chết dưới tay mẹ của Ellen một cách bất ngờ như vậy không?

Tuy nhiên, có phải là may mắn khi cơn giận của cô đã được kích động?

*Thud!

"Ư...!"

Cô ấy nâng tôi lên không trung bằng cách vịn cổ tôi bằng tay trái. Đôi mắt đầy giận dữ của cô ấy hướng thẳng vào tôi.

Nguyệt Kiếm trong tay phải của cô ta lóe lên một tia sáng nguy hiểm.

"Đại ma vương, người vì cái gì đùa giỡn với trái tim của con gái ta?"

Luna lờm tôi. Chỉ với một lực nhỏ trong cái nắm tay của cô ấy, cổ tôi sẽ bị gãy. [Tăng cường sức mạnh ma thuật], [Thần Ngôn] và [Tự đề xuất] đều vô dụng.

Cô ấy ít nhất ngang bằng với Saviolin Tana, nếu không muốn nói là mạnh hơn.

Thực thể tuyệt đối này có thể đối xử với mạng sống của tôi như thể nó không đáng giá bằng một con ruồi.

"Đây là sự trả thù của người sao? Đùa giỡn với trái tim của em gái kẻ đã giết cha mình, người hy vọng đạt được điều gì? Đây là sự trả thù thảm hại của người sao? Chỉ có loại hành vi này thôi sao?"

Luna chỉ có thể nghĩ như vậy.

Cô ấy sẽ không thể tưởng tượng được, cho dù cô ấy có thuần khiết đến đâu, để hiểu được cuộc gặp gỡ và ngày càng thân thiết giữa con trai của Ma vương và em gái của Anh hùng.

Luna Artorius, người dường như thiếu một số khía cạnh con người, đang cố giết tôi mà không từ bỏ nhân tính của mình với tư cách là cha mẹ.

Đó là lý do tại sao, miễn là cô ấy biết được sự thật về mối quan hệ giữa Ellen và tôi, mối quan hệ chắc chắn sẽ khiến Ellen vô cùng đau đớn, thì cô ấy chỉ có thể nghĩ theo cách này.

Rằng mọi hành động của tôi là để trả thù.

"Người có thích tưởng tượng nỗi đau mà con gái ta sẽ cảm thấy khi nó phát hiện ra điều này sau này không? Ngay cả khi người chết dưới tay ta ở đây, người nghĩ rằng người đã thắng vì cái chết

của người sẽ làm con gái ta đau buồn? Tại sao? Tại sao không phải là Đế chế, Quý tộc? Hoàng gia, hay Nhân loại? Tại sao lại là con gái của ta...? Tại sao lại là con gái của ta?!"

*Gulp

"Nói đi, Archdemon."

Cơn giận của Luna dường như đang sôi sục, khi cô ấy siết chặt cổ họng tôi, càng khiến cô ấy không thể kiểm soát được cảm xúc của mình.

—Sự trả thù.

Tôi, người không có cảm giác báo thù như vậy, bị buộc tội tìm cách trả thù.

Trên thực tế, đó không thể là sự trả thù.

Vì vậy, ánh mắt của Luna Artorius chứa đầy sự nghi ngờ thô bạo cũng như sự tức giận.

Khi hơi thở của tôi bị bóp nghẹt và cảm giác đau đớn dường như sẽ sớm không thể chịu nổi, tôi hầu như không thể giờ bàn tay bị gãy của mình lên để nắm lấy bàn tay cô ấy đang siết chặt cổ tôi.

"Vậy... không được phép sao?"

Nó không nên bị cấm.

Không có cách nào đây có thể là trả thù.

Cô thậm chí không hiểu hành động của tôi, phải không?

"Nếu... nếu tôi... thích con gái cô... điều đó... không được phép sao?"

"...Cái gì?"

Vậy thì sao?

Cuối cùng, tôi chỉ thích Ellen.

Không có lý do nào khác tầm thường như thế.

Bàn tay của Luna Artorius yếu đi vì ngạc nhiên trước lời nói của tôi.

Tuyệt vọng, tôi gạt tay cô ấy ra và hét lên.

"Đúng vậy... Tôi là Ma Vương, nhưng tôi thích con gái của cô! Vậy thì sao! Cô muốn tôi làm gì!"

"Hả... cái gì?"

Theo sau sự tức giận của cô ấy, tôi cũng có thể thấy vẻ mặt hoang mang của Luna Artorius.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading